

[Birthe Nielsen]

man gribe til andre ting, f. eks. at anbringe dem på en døgninstitution.

Det er sådan nogle ting, jeg med god grund frygter vil blive resultatet af denne lov. Yderligere har det en psykologisk virkning på kommunerne, der i forvejen skal spare, for de får jo at vide af indenrigsministeren, at udgifterne i kommunerne højst må stige med 2 pct. næste år. Det er en af de ting, som jeg synes er meget farlige i loven, og som kan få nogle meget uheldige konsekvenser for de børn, jeg snakker om her, netop de børn, der har problemer på en eller anden måde.

Det næste, jeg vil sige i forbindelse med problembørnene eller ikke-problembørnene – det kan også være fysisk eller psykisk dårlige børn – er, at udgiften til støttepædagoger, som i dag bliver betalt af det offentlige, det vil sige kommunerne og staten, nu skal deles af en lille gruppe forældre, der har børn i daginstitutioner. Det vil sige, at man pålægger denne forældregruppe en ekstra skat. Det har før været kollektive ordninger, vi har været med til at betale til det alle sammen, men nu skal nogle forældre til at betale for andre forældres dårlige børn, hvilket igen vil betyde, at man sætter to forældregrupper op mod hinanden. Det kalder jeg ikke solidaritet, og jeg kalder det heller ikke at integrere de handicappede børn i det normale miljø, at man laver sådanne ordninger. Det må vi tage meget stærkt afstand fra fra SFs side.

Så sagde hr. Erik B. Smith noget om dagpleje og ligestilling, og det har åbenbart været lidt af en misforståelse, for hvis man virkelig ønsker ligestilling på dette område – det ønsker vi ikke, men hvis socialdemokratiet ønsker det – så burde man også ligestille med hensyn til betalingen, men det gør man ikke. Man siger 593 kr. om måneden for en dagpleje, men man siger 847 kr. om måneden for en daginstitution. Det kalder jeg ikke ligestilling, hvis man virkelig går ind for ligestilling, og det er det, der bliver sagt i bemærkningerne til lovforslaget. Derfor laver man en konkurrenceforvridning på dette område, som jeg synes er forkert.

Så vil jeg ikke undlade at sige til venstre og konservative, som er kommet med mange harske bemærkninger om disse lovforslag og har været fantastisk hellige, at når jeg tænker på, at det ikke er mere end 2 måneder siden, vi har fået det ene reaktionære forslag efter

det andet fra disse partier, fremskridtspartiet indbefattet, hvor de virkelig har kastet sig over bistandsloven og alle mulig ting på det sociale område, så synes jeg, at det er meget hyklerisk, når de angriber det på denne måde. En ting er jeg enig med dem i, og det er, at de handicappede børn og de handicappede i vores samfund skal være fredet.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Vedrørende de socialpædagogiske fripladser vil jeg gerne angribe den påstand, at udgifterne til støttepædagoger, som væltes over på forældrene, skulle betyde, at forældre sættes op imod hinanden. Når man udregner taksterne som landsgennemsnitstakster, så er det bogstavelig talt ikke muligt for den enkelte forældre at finde ud af, hvor mange kroner den pågældende betaler i merudgift, fordi der er et handicappet barn på den institution eller på naboinstitutionen.

Jeg vil gerne pege på de socialpædagogiske fripladsers antal. Så vidt jeg husker, blev det oplyst i udvalget, at de socialpædagogiske fripladser i ret stor udstrækning bliver brugt som overbygning på fripladsgrænserne. Det vil sige, at det er de lavere indkomster, som har haft denne fordel. Når man tænker på, at man efter det forslag, der ligger, vil nedsætte taksterne for indkomster på under 110.000 kr., og hvis man sammenholder det med, at kommunerne fortsat har hjemmel til at støtte, til at nedbringe udgifterne, så tror jeg ærlig talt, at man ser spøgelse ved højlys dag.

Aase Olesen (RV):

Blot en kort kommentar til den konservative ordfører, som fremhævede det logiske i det ændringsforslag, som venstre og konservative har stillet om bidragene fra selvpensjonister. Ja, det er ikke alene logisk, det er også retfærdigt, og det er rigtigt, det har vi jo sagt. Problemet er kun, at det er ikke altid, man kan gennemføre det, der er rigtigt, og det, der er logisk. Det sker somme tider, at de praktiske kendsgerninger stiller sig i vejen, og det er det, venstre og konservative åbenbart endnu ikke har fattet. Jeg har spurgt, hvor meget man er parat til at betale i administrative omkostninger for at få gennemført det forslag. Man kommer her med et